

A qui escolta el nunci Lajos Kada?

El nunci del Vaticà a Espanya, Lajos Kada, diu que li arriben queixes de Catalunya per presumptes discriminacions lingüístiques, però els bisbes catalans ho neguen rotundament.

Fins al moment només es coneix una queixa escrita adreçada des de Catalunya al nunci per motius lingüístics, i paradoxalment no la signa un col·lectiu catòlic sinó una casa regional: la Casa de Lleó. El seu president, Eduardo de Prado, és un veterà militant de la llengua espanyola a Catalunya, on va arribar l'any 1971. Ha participat en diverses campanyes contra la política lingüística de la

Generalitat i és un habitual de la secció de cartes al director del diari *Abc*, amb preferència pels temes relacionats amb la llengua i la religió. És membre de l'extraparlamentari Partido Andaluz de Catalunya (PAC), que lidera el peculiar advocat Carlos Obregón. Però De Prado és, també, un devot catòlic practicant, molt conegut de l'entramat de *hermandades*, *cofradías* i d'altres agrupacions religioses pròpies del món de la immigració andalusa que tant abunden en la perifèria de Barcelona, i per això afirma que la seva relació epistolar amb el nunci la fa "com a catòlic de base i mogut únicament per motius pastorals, no polítics".

La tesi del president de la Casa de Lleó és que la progressiva catalanització de llengua i continguts de l'església catalana provoca un allunyament també progressiu dels sectors catòlics castellanoparlants, sectors que segons

De Prado— "no se senten representats pels capellans de les seves parròquies ni pels bisbes de les seves diòcesis". De Prado ja va defensar aquesta posició —en nom d'un grup anomenat "G-10, Varios Sectores Sociales"— en la fase preliminar del Concili Provincial Tarraconense enviant aportacions escrites que no van ser preses en consideració pel plenari del Concili.

ARXIU / EFE

De Prado es mostra convençut que les declaracions de Lajos Kada, en què expressava recentment la seva preocupació per la situació dels fidels castellanoparlants de Catalunya, "no són, ni de bon tros, producte de les meves cartes. El malestar està molt estès.

L'immigrant, quan torna de vacances al poble d'origen, comenta la situació amb el capellà d'allà; molta gent de les *hermandades* participa en activitats de la Conferència Episcopal Espanyola i també ho explica; hi ha gent d'aquí que manté relació d'amistat amb el bisbe de la seva província d'origen... Tot se sap —continua—, i és ridícul pensar que el nunci necessita que jo li escrigui una carta per saber el que passa a Catalunya. La diplomàcia vaticana és una de les millors del món!".

Curiosament, dies abans de l'aparició de les esmentades declaracions de Lajos Kada, el director

ARXIU / JORDI MORERA

del setmanari *Catalunya Cristiana*, Manuel Valls, va escriure un article d'opinió a *La Vanguardia* que, substancialment, avala les tesis d'Eduardo de Prado i del nunci vaticà perquè associa l'augment de la catalanitat amb el decreixement d'eficàcia evangelitzadora. L'article de Valls ha aixecat la indignació dels sectors eclesials catalanistes, especialment pel fet que el setmanari que dirigeix no deixa de ser un portaveu oficial de l'arquebisbat. En l'article, Valls afirma: "Seria una terrible paradoxa que una certa manera d'invocar una Església més catalana pogués significar —ai!— una Església més estèril, més erma, més impermeable a l'acció de Déu". Certament, Kada no només escolta la Casa de Lleó.

Eduard Voltas

Dalt, Eduardo de Prado, president de la Casa de Lleó i membre del Partido Andaluz de Cataluña. A l'esquerra, el nunci del Vaticà, Lajos Kada.